

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1894

(Zawiera Nr. 239—241.)

239.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894,

zawierające postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakież co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznemi.

Na zasadzie §u 2go, lit. e) ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) Ministerstwo spraw wewnętrznych, biorąc za podstawę opinią techniczną c. k. Najwyższej Rady zdrowia, uznaje za stosowne urządzić a względnie rozszerzyć upoważnienia aptekarzy pod względem sprzedaży odręcznej środków leczniczych, tudzież pod względem wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych, następującymi postanowieniami:

1. Upoważnienia nadane aptekarzom rozporządzeniami z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34) i z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) pod względem sprzedaży odręcznej wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych rozszerzają się w ten sposób, że pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego z aptek publicznych nie tylko wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wymienione w obowiązującym siódmem wydaniu farmakopei austriackiej z r. 1889, lecz także te, które zawierają trzy poprzednie wydania farmakopei

austriackiej z wyjątkiem tych, co do których przepisy przyrządzenia zostały zmienione w obowiązującym VII. wydaniu oneże, tudzież tych, które w odnośnych wydaniach farmakopei austriackiej oznaczone są jako środki lecznicze, które wolno wydawać tylko na przepis lekarza.

Nadto pozwala się, żeby wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wyrabiane według przepisów aptekarskich podanych w obowiązujących farmakopeach państw europejskich a co do których rozporządzenia tutejsze nie wymagają przepisu lekarskiego, były w aptekach publicznych odręcznie sprzedawane.

Jednakże rzecznego aptekarskich wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych krajowych i zagranicznych nie wolno wprowadzać w obrót pod żadnym innem oznaczeniem, lecz tylko pod autentycznem aptekarskiem.

O ile w obrocie aptecznym krajowych wytworów farmaceutycznych aptekarskich sprzedawane są także takie, które zawierają leki, same przez sieć wyłączone od sprzedaży odręcznej, np. *Pulvis Ipecacuanhae opiatatus* itp. wolno wydawać je odręcznie tylko w takich dawkach pojedynczych i w takich ilościach całodziennych, żeby dawki dla dorosłych nigdy nie dochodziły aż do granicy oznaczonej w tablicy dawek maksymalnych i żeby dla dzieci były odpowiednio zmniejszane. Nadto przy sprzedaży tych ostatnich przedmiotów farmaceutycznych stosować należy odpowiednio obowiązujące postanowienia rozporządzeń do farmakopei i cenników lekarstw i zachowywać wszelkie ostrożności, potrze-

bne do zapobieżenia nadużyciom przy kupowaniu lekarstw.

2. Wydany rozporządzeniem z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) zakaz samowolnego kilkakrotnego wydawania lekarstw z apteki na receptę lekarską utrzymuje się w mocy obowiązującej; jednakże te wytwory lekarskie, które zanim rozporządzenie powyższe nabyły mocy prawa, wyrobione zostały jako przedmioty sprzedaży odręcznej według uwierzytelnionych dawniejszych, we własnym posiadaniu aptek zachowywanych recept lekarskich, jak również wytwory farmaceutyczne, służące zdawienienna za środki ludowe, o ile nie zawierają materiałów od sprzedaży odręcznej wyłączonych, pozwala się także i nadal sprzedawać w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Atoli tak te jak i wszelkie inne wytwory farmaceutyczne w aptekach przyrządzone i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymane, wolno sprzedawać tylko pod takim oznaczeniem, jakie ze względu na składniki i działanie okazuje się właściwem, iżby nie dawało powodu do mylnego rozumienia i nie wprowadzało w błąd.

Pod innemi a przeto nie właściwemi oznaczeniami nie wolno wydawać nawet doświadczonych lub aptecznych leków, np. aptecznych „*Pillulae purgantes*“ (pigułek na przeszczepienie) pod nazwą „Wiedeńskich pigułek świętej Elżbiety czyszczących krew“, „*Spiritus Sinapis*“ (spirytusu gorczycznego) pod nazwą „*Algophonu*“ itp.

O ile dotychczas nie trzymano się tego zakazu przy wydawaniu poszczególnych przedmiotów sprzedaży odręcznej w handlu aptecznym, zastosować się należy do niego najpóźniej od dnia 31. grudnia 1895.

3. Pozwala się aptekarzom sprzedawać specyfiki farmaceutyczne pod oznaczeniami odpowiednimi przepisom punktu 2go i z wyraźnym na naczyniu umieszczeniem wyszczególnieniem składu substancji leczniczej, jakoteż z dokładnem zachowaniem przepisów, tyczących się handlu środków lekarskich.

Za specyfiki farmaceutyczne można jednak uważać tylko takie wytwory farmaceutyczne, w których istoty za środek lekarski uznanie, jak np. *Balsamum Copaivae*, *Oleum Santali* itp., lub przetwory farmaceutyczne, np. *Extractum filicis maris*, *Extractum Cubebae* i inne przetwory farmaceutyczne lub proste ich mieszaniny otrzymały tylko nową postać w sposobie przyrządzenia, która pod względem stosowania bardziej celowi odpowiada lub czyni lekarstwo znośniejszym dla zmysłów widzenia, powonienia, smaku, np. *Capsulae gelatinosae* lub *amylaceae*, Dragées, pigułki powleczone lakiem, klejem itp. rozczyny do wstrzykiwania sterylizowane, *Gelatinae medicatae*, *Suppositoria medicata*, *Sapones medicati* itp.

4. Wszelkie wytwory farmaceutyczne tych rodzajów, które w punktach poprzedzających są oznaczone, w aptece hurtownie przyrzadzane i na sprzedaż przeznaczone, zapisywać nalezy w książce laboratoryjnej, podając w niej czas i sposób przyrządzenia jakoteż ilość użytych składników i całego wytworu.

Każde naczynie zawierające odmierzoną dawkę wyтворu farmaceutycznego w aptece zrobionego i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, opatrzone być powinno sygnaturą podającą firmę apteki, oznaczenie farmaceutyczne środka lekarskiego, cenę i według okoliczności prosty sposób użycia bez ordynacji lekarskiej.

Każda dawkę przetworu farmaceutycznego na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, gdy się ją stronie wydaje, opatrywać należy takiemi samemi dopiskami na sygnaturze, jakie nakazują przepisy, tyczące się w ogóle wydawania lekarstw.

Przy ustanawianiu ceny jednej dawki środków lekarskich w aptece w większej ilości wyrabianych, na dawki podzielonych i na sprzedaż w zapasie trzymanych, stosować należy do manipulacji farmaceutycznych na większy rozmiar uszkutecznianych, nie ceny taksy receptowej, ustanowione za zrobienie oddzielne jednego lekarstwa, lecz zniżone drogą obrachunku z wzięciem za podstawę cen hurtownych, czasu pracy itp. podług zasad powszechnych, według których obliczane są stopy cennika lekarstw.

W aptece znajdować się powinno szczegółowe obliczenie ceny każdego w mowie będącego wytworu farmaceutycznego, w tejże aptece sporządzanego i w zapasie trzymanego, uszkutecznione podług ilości materiałów leczniczych średnio naraz przetwarzanych i Władza administracyjna ma rzetelność tego obrachunku sprawdzać.

5. Aptekarz winien utrzymywać zupełne, porządne wykazy wszystkich zapasowych, trzymanych w aptece na sprzedaż nie aptekarskich, krajowych, jakoteż wszystkich zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych, których autentyczne przepisy wyrobu stosownie do postanowienia §. 1. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) każdego czasu w aptece znajdująca się powinny; wykazy te utrzymywać należy oddzielnie dla własnych wyrobów a oddzielnie dla przedmiotów zkładiną sprowadzonych i pokazywać przy wizytaci aptek, jakoteż na żądanie Władzy.

Nadto apteka powinna posiadać zbiór egzemplarzy winiet, przepisów użycia itp. używanych przy sprzedaży tych wyrobów farmaceutycznych, tudzież ogłoszeń i publikacji wszelkiego rodzaju przez aptekę wydawanych a służących do sprzedaży rzeczywistych przedmiotów, ażeby na wezwanie urzędowe mogła je każdego czasu pokazać.

6. Władza administracyjna obowiązana jest nadzorować sporządzanie i sprzedaż rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem odwołania się — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpoczęcie, uwiadomić Władzę administracyjną I. instancji.

Jeżeli Władza ta uzna, że nie może we własnym zakresie działania zabronić wyrobu i sprzedaży, przeciw czemu stronie odwołać się wolno, winna przesłać uwiadomienie Władzy administracyjnej krajowej.

Sprzedaż przedmiotu oznajmionego rozpocząć się może w aptece dopiero wtedy, gdy aptekarz otrzyma zawiadomienie urzędowe, że Władza administracyjna krajowa nie uznala za potrzebne zabronić wyrobu i sprzedaży tego przedmiotu.

Przy sprzedaży przedmiotu nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie, że gdyby kiedykolwiek dostrzeżeniem zostało nie zgodne z przepisami postępowanie pod względem wyrobu i sprzedaży przedmiotu w mowie będącego, w takim razie, zasięgnawszy opinii Najwyższej Rady zdrowia, na podstawie onejże zabroni wybrania tego przedmiotu.

7. Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile do nich nie mają być stosowane postanowienia ustawy karnej, karane będą według rozporządzenia ministeryjnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Bacquehem r. w.

240.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1894,

upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby stosunki handlowe z Hiszpanią uregulował na czas najdalej aż do dnia 30. czerwca 1895 w sposób rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 31. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1894) na zasadzie ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 202) przepisany lub w inny sposób celowi odpowiedni.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1895, poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 21. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

241.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. grudnia 1894,

tyczące się postępowania z towarami hiszpańskimi pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru ścięwego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 21. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 240) i układu zawartego z Rządem królewsko hiszpańskim, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi aż do dalszego zarządzenia, najdłużej zaś na czas aż do 30. czerwca 1895, że wydane rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 5. lutego 1892 (Dz. u. p. Nr 30) postanowienia co do postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru ścięwego austriacko-węgierskiego mają zatrzymać moc swoje.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnicą I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1895, który można odbierać osobiste lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnicą I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
1859 1868 . . . 12 " 1879 1888 " . . . 20 "	
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
1850 " . . .	5 " 25 "	" . . .	2 " 20 "	" . . .	3 " — "
1851 " . . .	1 " 30 "	1867 " . . .	2 " — "	1883 " . . .	2 " 50 "
1852 " . . .	2 " 60 "	1868 " . . .	2 " — "	1884 " . . .	2 " 50 "
1853 " . . .	3 " 15 "	1869 " . . .	3 " — "	1885 " . . .	1 " 80 "
1854 " . . .	4 " 20 "	1870 " . . .	1 " 40 "	1886 " . . .	2 " 30 "
1855 " . . .	2 " 35 "	1871 " . . .	2 " — "	1887 " . . .	2 " 50 "
1856 " . . .	2 " 45 "	1872 " . . .	3 " 20 "	1888 " . . .	4 " 20 "
1857 " . . .	2 " 85 "	1873 " . . .	3 " 30 "	1889 " . . .	3 " — "
1858 " . . .	2 " 40 "	1874 " . . .	2 " 30 "	1890 " . . .	2 " 70 "
1859 " . . .	2 " — "	1875 " . . .	2 " — "	1891 " . . .	3 " — "
1860 " . . .	1 " 70 "	1876 " . . .	1 " 50 "	1892 " . . .	5 " — "
1861 " . . .	1 " 50 "	1877 " . . .	1 " — "	1893 " . . .	3 " — "
1862 " . . .	1 " 40 "	1878 " . . .	2 " 30 "	1894 " . . .	3 " — "
1863 " . . .	1 " 40 "	1879 " . . .	2 " 30 "		
1864 " . . .	1 " 40 "	1880 " . . .	2 " 20 "		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posłyki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnicą III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą należytości handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedyńczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyj.